

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – III. ÉVFOLYAM – 7. SZÁM, 2010. FEB. 14.

Kedves testvéreim!

Nagyon szomorú történetet olvastam ma fel előttetek. Annak, hogy ez a történet így sikerült több oka is van. Az első és legfontosabb Joáház király viselkedése. Nem egyszerűen arról van itt szó, hogy elfordult Istentől, hanem arról is, hogy nem tanult a múlt hibáiból, pedig lett volna rá lehetősége. Elődje, Jeroboám ugyanazt csinálta, amit ő. Joáház valószínűleg ismerte Jeroboám bukásának történetét, mégsem volt képes okulni

ban, hogy ennek is bizonyágtevő ereje van, illetve lehet.

Ebben sajnos nem csak a királyok, hanem az egyház sem járt mindig jó példával elől. Sokszor választotta a népszerűt, a könnyűt, akkor is, amikor oda kellett volna állni bizonyágtevőként a nép elé, és egy másik utat határozni meg, mint az akkor éppen népszerű fősdor tartott. Hányszor és hányszor akadt fenn a hitetlenség rostáján az egyház bizonyágtevője. Sokszor. De ha van, vagy volt időszak, amikor ez a kérdés fontos volt,

Azt tette, amit rossznak lát az Úr; követte Jeroboámnak, Nebát fiának a vétkeit, aki vétékbe vitte Izráelt, nem tért el azoktól.

Ezért fellángolt az Úr haragja Izráel ellen, és egész uralkodása alatt Hazáélnak, Arám királyának, meg Benhadadnak, Hazáél fiának a kezébe adta őket.

2Kir 13:2-3

belőle. Az akkor még nem olyan régre visszanyúló történetírás is elég példával szolgált arra nézve, hogy milyen sors vár arra, aki nem követi az Úr útját. Egy előljárónak pedig kiemelten nagy felelőssége van ebben. Sokszor neki kell utat mutatni, megmutatni, mi a helyes és a helytelen. Persze az előljáró is ember, ő is tévedhet, de kérhet, sőt kérni kell az Istentől tanácsot, hogy a helyes utat járja. Tennie kell ezt abban a tudatban, hogy őt is sokan követik, ezért készen kell néha arra is állnia, hogy a nehezet, a népszerűtlent válassza, abban a tudat-

akkor ez most van. Nem túlzok, ha azt mondom, hogy az egyház sorsa múlik azon, hogy képes lesz-e bizonyágtevőként kiállni az emberek elé. És nem csak a lelkészek, hanem az egyház minden tagja számára adott a kérdés, hisz mi vagyunk a letéteményesei az örömhírnek, és ahogy annak idején a király, úgy most mi, az egész egyház vagyunk felelősek azért, hogy ezt a nép megismerhesse és a helyes úton járhasson. Persze nem könnyű feladat, hiszen látszólag semmilyen hatalom nem áll mögöttünk. De valójában nem így van. Hiszen ahogy

akkor sem Arám volt a legnagyobb úr, úgy ma sem a világ fejedelme a legerősebb. Lett volna úr, akihez Izrael királya fordulhatott volna. Lett volna mentség, akitől szabadítás jött volna. Ez lett volna ama bizonyos keskeny út, melyről az Újszövetség ír. Az út, amelyen az igaz bizonyosságtevőnek kell járnia, ugyan ma is nagyon keskeny, hiszen egyik oldalról fenyegeti a bezárkózás, a másik oldalról a széles út fenyegetése, de csak ez az ösvény vihet minket az örök életre.

A király abban bukott el, hogy ő maga rossz úton járt. És ez a veszély ma is fenyeget. A lelkésznek, a gyülekezetnek hitelesnek kell lennie, elsősorban életével, hiszen azt mindenki látja. Sok bizonyágtétel bukott már el azon, hogy aki mondta, nem úgy élt. Isten gyermekének pedig elsősorban az életével kell megmutatnia, hogy ő kihez tartozik. Lehet, hogy nem könnyű, és egyszerűbb beállni abba a bizonyos sorba. Lehet, hogy a keresztyéni másság felvállalása nehéz, nehézkes, de nincs más lehetőség. A világ ma nagyon kínálja a különböző módokat, de ne feledjük, hogy Isten meghatározta számunkra azt a keskeny ösvényt, amelyet követnünk kell.

Az, hogy mit kell tennünk és mondanunk arról már szóltam. De mit kell akkor tenni, ha mi vagyunk a hallgatóság. Hogyan viszonyuljunk az izmusokhoz, mit mondjunk a minket ért ezerféle hatásra. Elbújni ezek elől persze nem lehet és nem is kell, hiszen Jézus is visszautasította Péter apostol ajánlatát, amikor azt ajánlotta, hogy maradjanak a hegyen. Isten nem kivenni akar minket a világból, hanem abban minket megtartani. A

tanítványoknak sem az volt a dolguk, hogy elbújjanak, bármennyire is ahhoz lett volna kedvük, hanem, hogy vigyék az örömhírt. Pál apostol már egyértelmű útmutatást ad ebben a kérdésben: „...*de mindent vizsgáljatok meg: a jót tartsátok meg*” (1Thessz 5,21). Ma sem lehet ennél bölcsőbb, ennél jobb tanács.

A világ a legkülönfélébb módon próbál minket belevinni a bálványimádásba. Mindenki számára más és más a kísértés. Azonban ne feledjük az ószövetségi királyoknak a példáját. Hisz nem elég, hogy ők belebuktak a kísértésbe, de másokat is belevittek. Nem elég, hogy a saját üdvösségükkel játszottak, de másokét is veszélyeztették. Ne feledjük, hogy a világ éppen Isten gyermekeitől várja a világosságot, és nem engedhetjük, hogy ez a fény ne mutassa az utat, mert akkor minden elveszett. Nem engedhetjük, hogy azok, akik hamis dolgokat tanítanak, mutassák az utat. Szeretettel, de mégis határozottan kell állni a keskeny úton, mert ezen az úton sok múlik. Nem csak a mi számunkra, hanem mások számára is.

A királyt sokan látták, s bár minket és a mi példánkat nem látják annyian, viszont azokért mi vagyunk a felelősek. Mert ebben a vonatkozásban is érvényes a táalentumok példája: Akire sokat bíznak, azon sokat is fognak számon kérni. Ne feledjük, hogy valamennyiünkre bízott valamennyi. Például egy család, ahol minden lépésünket látják, és ahol nem is olyan könnyű bizonyosságot tenni. Egy baráti kör, ahol szintén jól ismernek minket. Ismerik jó és rossz tulajdonságainkat. Szintén nem könnyű megszö-

lalni. Egy kollektíva, akikkel minden nap együtt van az ember. Ismét nem egy egyszerű terep. A lelkésznek a gyülekezet. De Isten mégis késszé és alkalmassá tud minket tenni arra, hogy noha vannak gyengeségeink, fogyatkozásaink, de mégis alkalmas eszközök lehetünk az Ő kezében. Ezt azonban imádságban, sokszor nehéz, bűnbánó imádságban kell elkérni. Hiszen enélkül a bűnbánat nélkül hogyan lehetett volna Dávid király továbbra is alkalmas eszköze Istennek

a Bétsábé-ügy után? Bűnbánat nélkül Péter apostol sem lehetett volna tovább apostol a háromszori tagadás után. És mégis áldott eszközök lehettek továbbra is Isten kezében.

Merjük tehát ezt kérni Tőle, és tudjuk, hogy az Úr nem fog minket magunkra hagyni ebben sem.

Ámen

(Elhangzott 2010. február 7-én)

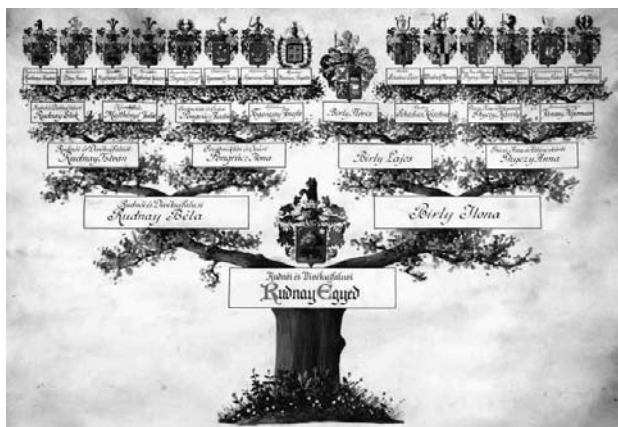
ANYAKÖNYVET KAPTUNK

A múlt vasárnapi istentiszteleten került bemutatásra gyülekezetünk új anyakönyve, amely felváltja az eddigi, nem tetszetős kivitelezésű nyilvántartást. Az egyházi anyakönyv talán sokak szemében nem bír különös jelentőséggel, hiszen ma ennek semmilyen bizonyító ereje nincs, világi hatóság előtt nincs jelentősége. Ellenben nem mindig volt ez így. 1895-ig Magyarországon egyházi anyakönyvezés volt, tehát az egyes egyházközségek irattárában, vagy az egyházak levéltárában volt fellelhető a népességnylvántartáshoz szükséges adatmennyiség. Ahol korábban szolgáltam, Ároktón, még kuruckori (!) anyakönyv is volt, és erre nagyon büszke volt a gyülekezet. Ma, azt lehet mondani, hogy a gyülekezet egyik

legfontosabb írásos emléke, persze a presbiteri jegyzőkönyvek mellett.

Kívánom, hogy új anyakönyvünk négy részből (keresztelés, esketés, temetés, konfirmálás) az első kettő és a negyedik anyakönyvi rész teljen meg a leggyorsabban, mert ez gyülekezetünk növekedését, fejlődését jelenti. Kívánom továbbá azt is, hogy a majd utánunk jövő generációk hálaadással forgassák eme könyv akkorra már megsárgult lapjait.

– éles györgy –

Családfa (illusztráció)

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentisztelet:

Vasárnap 16.00 órától (téli időszámítás alatt). Helyszín: Prága 1, Klimentská ulice 18, 3. emeleti gyülekezeti terem. (Városi közlekedéssel a *Dlouhá třída* villamosmegállótól 2 perc séta, a *Náměstí Republiky* metrómegálló 5 perc.) Kérjük használják a kapucsengőt (*Sál 3. patro*). A rendhagyó változásokat hirdetjük és az ÜZENET-ben közzétesszük, ezért kérjük figyeljék a hirdetéseket.

Az istentisztelet idejére **gyermekmegőrzést vállalunk** (ugyanebben az épületben). Az igény bejelentése szombat estig a **723-960913** telefonszámon lehetséges.

Bibliáóra: Havonta egyszer – a következő bibliáóra időpontja **március 6.** (A lelkipásztori lakásban – lásd lejjebb).

Konfirmációi felkészítés: vasárnaponként 14.30-tól a Palladium üzletház 3. emeletén (*Náměstí Republiky* metró- ill. villamosmegálló közvetlen közelében).

A lelkipásztor elérhetőségei: **Éles György**, cím: Třeboradická 45, Prága 8 – Kobylišy, telefon: **+420-776-387179**, e-mail: **eles.gyorgy@gmail.com**.

Énekkari próbák: szerdánként 18.00-tól, Nemzetiségek Háza, magyar kisebbség irodája, (Vocelova 3, Prága 2, *I.P.Pavlova* metró- és villamosmegálló). (**mille.doremi@gmail.com**)

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– **Új formát kapott az ÜZENET „Gyülekezeti alkalmak” része.** Ezentúl szerepel benne a **konfirmációi előkészítés és a következő bibliáóra időpontja** is.

– **Február utolsó szombatján, 27-én Brünnben tart istentiszteletet gyülekezetünk lelkésze.** Az istentisztelet helyszínét és kezdetének időpontját jövő heti számunkban pontosítjuk. Addigis **hordozunk imádságban ezt a készülő alkalmat**, hogy Istenünk áldása legyen rajta!

PROGRAMAJÁNLO

– **Csütörtökön, február 18-án 18.00 órai kezdettel**, a PMKK nagytermében **Krúdy Gyula est** címmel irodalmi előadásra kerül sor. Krúdy Gyuláról **Jaroslav Tulka**, a Károly Egyetem tanára ad elő (cseh nyelven), majd 19.00-tól **Huszárik Zoltán Szindbád** c. filmje kerül bemutatásra, amely Krúdy regénye alapján készült.

GONDOLAT

Az üres vödör a legalkalmasabb edény a kegyelem kútjához. (Spurgeon)

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Éles György, Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina. Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): **uzenet@refnet.cz**

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP